

**PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELA
Z UCZNIEM W CZASIE NAPADU EPILEPSJI
W SZKOLE PODSTAWOWEJ
IM. KORNELA MAKUSZYŃSKIEGO
W KALISZU POMORSKIM**

PODSAWA PRAWNA:

12 września br. wchodzi w życie ustawa z 12 kwietnia 2019 r. o opiece zdrowotnej nad uczniami (Dz. U. z 2019 r., poz. 1078), w której określono m.in. organizację opieki nad uczniami przewlekle chorymi lub niepełnosprawnymi w szkole oraz zapisano:

w art. 21 ust 3: Podawanie leków lub wykonywanie innych czynności podczas pobytu ucznia w szkole przez pracowników szkoły może odbywać się wyłącznie za ich pisemną zgodą.

w art. 22: Dyrektor szkoły zapewnia pracownikom szkoły szkolenia lub inne formy zdobycia wiedzy na temat sposobu postępowania wobec uczniów przewlekle chorych lub niepełnosprawnych, odpowiednio do potrzeb zdrowotnych uczniów.

1. Rodzice/prawni opiekunowie ucznia chorego na epilepsję (padaczkę) powinni dostarczyć szkole:
 - 1) informacje od lekarza sprawującego opiekę nad dzieckiem o objawach i sposobie postępowania w przypadku wystąpienia napadu, w tym także informację, czy należy podać dziecku leki i w jaki sposób;
 - 2) pisemne upoważnienie dla dyrektora szkoły i nauczycieli pracujących z dzieckiem do podejmowania opisanych w procedurze działań wobec dziecka, w tym na podanie leku doodbytniczego;
 - 3) w przypadku, gdy nauczyciel(-e) wyraził(-li) pisemną zgodę na podanie dziecku leku, zapewnić go placówce (uczeń też powinien mieć lek zawsze przy sobie), dopilnować daty ważności leku i dostarczyć nowy lek oraz odebrać ten, którego data ważności nie pozwala na jego użycie, także zapewnić opakowanie, w którym lek może być przechowywany podczas wyjść poza budynek szkoły.
2. Postępowanie i rodzaj udzielanej pomocy uczniowi zależą od rodzaju napadu. Podstawową zasadą postępowania jest szybka reakcja – zapewnienie dziecku bezpieczeństwa, a jeśli to konieczne, także wezwanie pomocy oraz spokojne, opanowane zachowanie nauczyciela – dzięki temu prawidłowo udzieli pomocy oraz zmniejszy ryzyko urazu psychicznego u uczniów, którzy są świadkami zdarzenia napadu.

3. Jeśli jest to napad z zaburzeniami świadomości, ale bez drgawek:

- 1) nauczyciel, widząc zbliżający się atak epilepsji, podtrzymuje ucznia, by nie upadł i układa go na plecach w bezpiecznym miejscu. Podkłada mu pod głowę coś miękkiego, rozpina guziki pod szyją, zdejmuje okulary itp.;
- 2) nauczyciel prosi uczniów o odsunięcie najbliższych ławek, krzeseł oraz innych przedmiotów mogących zagrażać choremu, a następnie, by wszyscy, zachowując spokój, zgromadzili się w jednym miejscu sali lekcyjnej;
- 3) Nauczyciel cały czas czuwa przy uczniu aż napad ustanie, bacznie go obserwując. Jeśli uczeń po odzyskaniu świadomości jest senny, zmęczony – wtedy umożliwia mu odpoczynek w dogodnym miejscu pod nadzorem osoby dorosłej – wezwanej do klasy, np. telefonicznie za pośrednictwem dyrektora, sekretarki czy innego nauczyciela.
- 4) Nauczyciel o zdarzeniu niezwłocznie informuje rodziców ucznia.

4. Jeśli jest to napad uogólniony toniczno-kloniczny z drgawkami:

- 1) Nauczyciel/opiekun umieszcza ucznia w bezpiecznym miejscu – daleko od ostrych, niebezpiecznych przedmiotów, aby nie doznał urazu. Jednocześnie prosi uczniów, by wszyscy, zachowując spokój, szybko opuścili klasę i poinformowali nauczyciela uczącego obok o chwilowym przejęciu opieki nad nimi;
- 2) w przypadku napadu toniczno-klonicznego z drgawkami, ucznia układamy na twardym podłożu na plecach, staramy pod głowę podłożyć coś miękkiego (koc, bluza, poduszka, itp.), głowę odchylamy do tyłu przytrzymując ją rękoma (w ten sposób udroźniamy drogi oddechowe). Ściągamy okulary, aby nie uszkodziły gałek ocznych podczas napadu;
- 3) po ustaniu napadu drgawkowego, jeżeli uczeń nie odzyska przytomności, układamy go w pozycji bocznej bezpiecznej, z zachowaniem drożności dróg oddechowych poprzez odchylenie głowy do tyłu;
- 4) nauczyciel/opiekun wzywa pielęgniarkę szkolną, jeśli jest w szkole obecna;
- 5) nauczyciel/opiekun czeka przy uczniu aż napad ustąpi, starając się zapamiętać jego czas trwania i przebieg – należy spojrzeć na początku napadu na zegarek;
- 6) nauczyciel/opiekun podaje uczniowi przekazany przez rodziców preparat we wlewce doodbytniczej zgodnie z instrukcją. Lek powinien być podany jedynie za zgodą lekarza prowadzącego i rodziców. Zazwyczaj pierwsze podanie leku odbywa się na oddziałach ratunkowych, chyba że dziecko ma już wcześniej przepisany lek wraz z instrukcją. Leki przy napadach drgawkowych są różne, doustne, donosowe,

doodbytnicze, wziewne, itp. Dlatego podanie leku powinno być wyznaczone przez lekarza prowadzącego/rodziców.

5. Nauczyciel wzywa pogotowie, jeśli:

- 1) napad zdarzył się pierwszy raz lub trwa dłużej niż 5-7 minut, trwa dłużej niż zwykle bądź po ustaniu drgawek uczeń nie odzyskuje przytomności;
 - 2) uczeń zranił się podczas napadu, zachłystnął się płynem, jedzeniem lub wymiotami, zgłasza zaburzenia widzenia lub nasilony i postępujący ból głowy, który nie ustępuje po okresie odpoczynku po napadzie.
6. Nauczyciel obserwuje ucznia po napadzie. Gdy jest on zmęczony i senny pozwola mu zasnąć, a gdy jest pobudzony – nadzoruje go i zabezpiecza przed możliwymi urazami do czasu odzyskania pełnej świadomości.

7. Nauczycielowi nie wolno:

- 1) cucić ucznia;
 - 2) krępować jego ruchów, przytrzymywać na siłę rąk i nóg;
 - 3) otwierać ust i wkładać pomiędzy zęby drewnianego lub metalowego przedmiotu albo własnego palca, żeby nie doszło do przygryzienia języka – stwarza to poważne ryzyko utraty palca, wyłamania zębów i zakrztuszenia się ucznia;
 - 4) wkładać uczniowi metalowych przedmiotów do ręki – może sobie zrobić krzywdę;
 - 5) budzić śpiącego ucznia po napadzie.
8. Po zajściu nauczyciel powinien porozmawiać z pozostałymi uczniami o tym, co się wydarzyło i jak mogą pomóc koledze/koleżance. Rozmowa powinna dotyczyć szeroko pojętej tolerancji, aby zdarzenie w żaden sposób wypłynęło na koleżeńskie relacje z uczniem chorym na epilepsję.

Procedura zatwierdzona na posiedzeniu Rady Pedagogicznej – 27 sierpnia 2020 roku
Zarządzeniem Dyrektora szkoły